

PATHFINDER

číslo 10 ročník 2011

Léto, čas táborů...

TÁBOR ODDÍLU BOBRŮ

Letos náš oddíl pořádal letní tábor v malebném kraji rybníků u vesničky Pikárec. Jako správní indiáni jsme tábořili v týpi a celých 14 dní jsme nazvali „**Stezkou spravedlnosti**“.

Ráno nás ze spánku budil zvuk tamtamu a pak následovala indiánská rozcvička a luštění sudoku. To skupinkám prozradilo azimut, podle kterého našly svitky (zlatý, stříbrný a dřevěný) a tím si vysloužily pořadí na oběd, první skupinka za odměnu i modlitbu před jídlem. Svitky skrývaly však i důležitější poselství, které děti poslední večer zavedlo na naše oblíbené místo – nejbližší hřbitov. Ale o tom snad až později.

Po snídani jsme měli ranní zamyšlení, z kterého jsme každý den čerpali nové myšlenky na téma spravedlnost. Následovaly ranní hry nebo tvůrčí činnosti (výroba táborových triček, psaní pohledů) a pak již tradiční pocení se u dřeva. Díky němu, a také díky především poctivé práci skupinky v kuchyni, jsme si kolem jedné hodiny pochutnali na obědě. Odpolední klid jsme většinou trávili v rybníku ve vestě, na raftu či Pálavě (kánoi). Následoval odpolední program plný jazykových i sportovních her. Zahráli jsme si lakros, jezdili na raftu po Kuchyni (naš rybník), zastříleli jsme si z luku, ze vzduchovky a dokonce i absolvovali univerzitu v Bostonu (rychleji než práva v Plzni ☺ – nám to trvalo jen jeden den ☺).

VEDOUcí A SLIBUJící

Pak nás konečně čekala vytoužená večere. Stejně jako se děti těšily na vyhlášení dne, tak se hříšníci snažili oddálit večerní nástup, neboť to znamenalo potrestání velkých prohřešků aneb hod kostkou. Mnozí si tím vysloužili ortel: jít spát v 19.30 a tím i zákaz večerního ohně.

Oheň mohlo zapálit jen jedno vybrané pracovité dítě za zpěvu indiánských krváků. Rozdávali jsme také ocenění dne – „Evangelína“ či „Zachariáš“, které si zasloužil jen ten, kdo byl opravdu ohleduplný a bystrý v pomoci ostatním. Neobešli jsme se ani bez čtení kroniky a příběhu. Vyhodnotili jsme hry a podle zásluh Sagamor tábora (Jami-sa) rozdál zuby (ne lidské, ale grizzlyho, pumy, vlka). Pak jsme poslouchali četbu o francouzské hugenotce, která se shodou mnoha okolností dostala mezi Irokéze. Činnosti dalšího dne pak navazovaly na četbu.

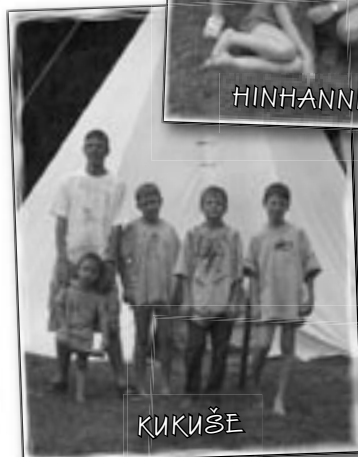
Také jsme si nenechali ujít příležitost k poznávání okolí – navštívili jsme zříceninu hradu Mitrov a Dolní Rožínky, kde nás vylekaly strašidla z Draxmooru. Hladinu adrenalinu jsme si snížili pohledem na krokodýly a automobilové veterány.

Ale největší radost jsme měli z pěti slibujících, kteří se rozhodli první pátek složit slavnostní přísahu. Při této příležitosti nás navštívil Jerry, který si pro nás připravil nejenom zamyšlení nad plápolajícím ohněm, ale i sobotní kázání.

Ani v noci jsme nezaháleli a užívali si nočních her. V první jsme se plavili do říše indiánských pověstí, v další jsme si udělali romantickou „procházku“ do lesa při svíčkách a závěrečná nás zavedla na již dříve zmíněný hřbitov, kde jsme dostali odznáček. Potom jsme se vydali na zpáteční cestu kolem mrtvol. Ta se na první pohled zdála tuhá, ale později některé překvapila, jiné hodně vystrašila ☺.

Za tyto letní dny v nádherné přírodě plné her, příběhů a kamarádů můžeme poděkovat nejenom našim skvělým vedoucím, ale zvláště Nebeskému Tatínkovi, který nás nejednou ochránil od velkých neštěstí.

ZA ODDÍL BOBRŮ MIREK DUŠIN A KIMÍMILA

OSLAVY

Milé sestry, bratia, priatelia, milé deti a mladí ľudia!

Máte radi oslavy? Predpokladám, že áno, lebo je to čas veselia a radosti. A pre nás kresťanov aj výnimočná príležitosť vyjadriť veľkú vďaku nášmu dobrému Pánu Bohu. Prísť k Ježišovi so srdcom plným radosti a s pocitmi vďačnosti Mu povedať, aký som rád a šťastný, že ma vedie, pomáha mi a ochraňuje ma. Vyjadriť, že mám dôvod na oslavu – teda dôvod oslavovať Jeho.

Dnešná doba praje rôznym párty, oslavám a veseliu, tak prečo tento trend nevyužiť, aby sme sa spolu s inými ľuďmi stretli a tiež sa zabavili, ale im aj vhodne povedali o Bohu, ktorého vlastne nepoznajú?

Aj štýl a spôsob našej zábavy je iný, než má väčšina ľudí v našej spoločnosti. Zato však naša oslava vôbec nie je neveselá. Prebieha inak a pozvaní cudzí ľudia sa čudujú, prečo sa nepije alkohol alebo sa nefajčí – a to je tiež dobrá príležitosť vysvetliť dôvody. Musím však jasne vedieť, že hájím ideál stvorenia, že stojím na strane Božieho pôvodného plánu. Aj v takýchto prípadoch kráčam málo prechodenou cestou ako ten, ktorý túto cestu namáhavejšie hľadá, skúma a snaží sa po nej ísť. Som teda v úlohe pathfindera. Pathfinder na oslave alebo pathfinderská oslava.

V súvislosti s pathfinderskými oslavami by som vám chcel všetkým napísať, že Klub pathfinder na Slovensku bude o chvíľu oslavovať. Bude mať veľkúúú oslavu, a to 15 rokov od svojho oficiálneho založenia. Uznajte, že toto „pologuľaté“ výročie je dôvodom na veľkú radosť a vďačnosť nášmu Pánu Bohu. Veď si len predstavte alebo spomeňte, koľko schôdzok, výletov, koľko akcií a táborov sme za ten čas zažili. Koľko radostí, starostí, obetí i smiechu sme prežili a koľko príležitostí naučiť sa o Pánu Bohu a priblížiť sa Mu viac sme dostali. Chystáme túto oslavu ako veľkú, aj keď viem, že to bude len malá odmena pre tých, ktorí v KP dobrovoľne pracujú a slúžia deťom. Tá pravá odmena je však pripravená od Pána Ježiša. Najväčšia oslava sa ešte len chystá.

Ja osobne mám ešte jeden veľký a výnimočný dôvod na radosť a oslavu. Tým dôvodom je nová Biblia pre deti a pathfinderov a nová Biblia pre mládež. Pathfinderi a mládežníci teraz majú vynikajúcu príležitosť mať svoju vlastnú Bibliu, ktorá bude len ich, bude sa im páčiť a budú ju s radosťou otvárať. Aby mohli pathfindersky hľadať a nachádzať ukrytý poklad Božieho Ducha. A keď nájdu, aby mali dôvod oslavovať nebeského Otca za duchovné obohatenie.

Prajem vám všetkým radosť, šťastie a múdrosť pri oslavách rôznych príležitostí, ktoré vám doprial a dopraje náš dobrý Boh.

JOZEF PLACHÝ

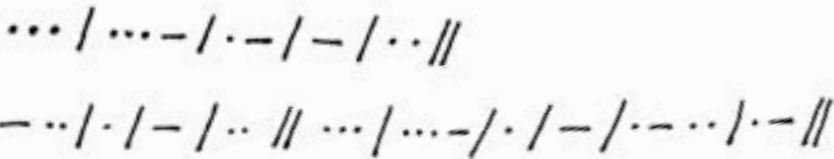
Moji milí přátelé,

máme před sebou předposlední kapitolu Listu Efezským. A také v této kapitole nám apoštol Pavel pomůže lépe pochopit, jak se má chovat křesťan – člověk, který miluje Pána Ježíše.

Pojď, klekni se mnou na kolena a modleme se spolu, aby nám Pán Bůh otevřel srdíčka, abychom mohli pochopit, co nám chce Pavel poradit. Abychom mohli lépe poznat Pána Ježíše – co má rád, a co ne.

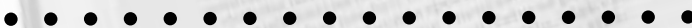
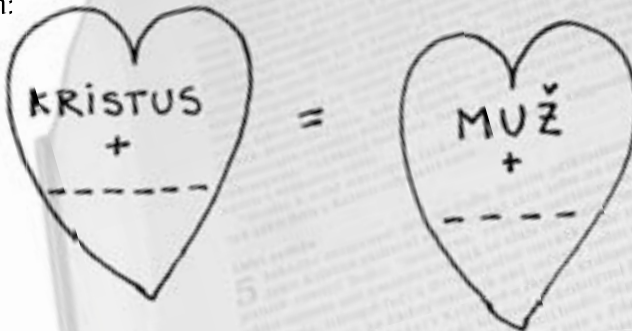
1. Co je oběť příjemně vonící Bohu? Jaké zvíře se obětovalo ve Starém zákoně? Je toto zvíře nějak spojováno s Pánem Ježíšem? (J 1,29)
2. Jak jsou v této kapitole nazváni lidé, kteří věří v Pána Boha?

3. Co je ovocem světla?
4. Zakroužkuj, co se Pánu Bohu líbí, a zaškrtni, co se mu nelíbí:

<i>TMA</i>	<i>OPÍJENÍ SE VÍNEM</i>	<i>POSLOUCHÁNÍ PÁNA BOHA</i>	<i>SPROSTÁ SLOVA</i>
	<i>HLEDÁNÍ BOŽÍ VŮLE</i>		<i>SVĚTLO</i>
<i>ZPÍVÁNÍ ŽALMŮ</i>		<i>POMÁHÁNÍ DRUHÝM</i>	<i>LÁSKA K PENĚZŮM</i>

5. Doplň:

Máš téměř poslední šanci zapojit se do naší soutěže. Pošli své správné odpovědi na moji adresu uvedenou na poslední stránce přílohy. Už v příštím čísle budeme studovat poslední kapitolu a potom nás čeká velké vyhodnocení! Kdo vyhraje tentokrát?

JADV

HROZINKOVSKÝ TÁBOR

Všimli jste si, že skutečné (slunečné a teplé) léto začalo o letošních prázdninách 15. srpna? No to je jasné, začínal totiž hrozinkovský tábor. Parta 18 dětí z Prahy a okolí se vydala na svou pouť... Čekala nás dlouhá cesta – až na severní pól!

V rámci snahy upozornit celý svět na problematiku globálního oteplování se rozhodly čtyři týmy – z Ruska, Norska, Česka a Velké Británie – podstoupit závod o dobytí severního pólu. Ze severního pobřeží Kanady (v našem případě Sušice) se tedy polárníci přesouvali přes moře a několik ostrovů (na kanoích po řece Otavě), rozsáhlé úseky pevného ledu pak zvládli pěšky nebo pomocí najatých obslužných vozidel (vlaků, autobusů). Pro část cesty byly využity ledoborce (katamarány) a na nemalém úseku se osvědčily i snowmobily (koloběžky). Poté už národní týmy dorazily do oblasti obrovských ker (na táborovou základnu Vimperk) a nezbývalo než řešit každodenní nástrahy, driftovat a stále více se přibližovat k vytyčenému cíli. Nutno dodat, že pořadí jednotlivých expedic se den ze dne měnilo a že obrovské úsilí vedlo i k tomu, že před finálovou cestou měly týmy různé výchozí pozice, ale přesto velké šance svoje pořadí v závodě ještě ovlivnit.

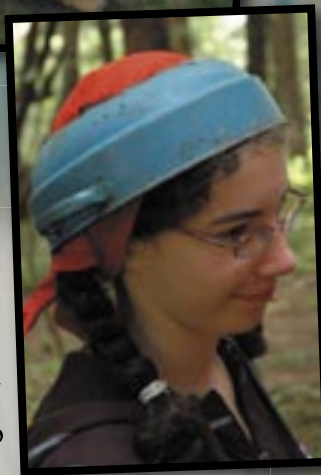
Celý mediální svět měl tedy šanci sledovat velmi těsné zápolevní. Jako první dorazil na 90. stupeň s. š. (na Boubín) norský tým. I ostatní expedice dobyly 24. 8. 2011 severní pól. Ruský tým dokonce s nasazením života (ztratili se z vytyčené cesty), na pokraji smrti hladem (nenašli místo, kde proběhlo dozásobení potravinami), ale s obrovským odhodláním závod nevzdat!

A jak to všechno probíhalo? Dobrodružně – téměř všechny děti poprvé jely na kanoích, poprvé sjížděly jezy, poprvé si v přírodě samy vařily jídlo (někdy i z omezených surovin – podle toho, co vysoutěžily). Nepříliš zvyklé pobytu v přírodě spaly ve stanu i „pod širákem“ ve voňavém lese. Katamarány jsme se také učili ovládat „za pochodu“, dokonce jsme zachránili i skoro umrzlého cizího polárníka... Koloběžky byly bezva a náročné i zábavné, hry na tábořišti taky. Ubránili jsme se i v nebezpečí, když v okolí tábořiště obcházel hladový lední medvěd. Pro cestu bylo potřeba vyrobit sněžnice, což nebyla žádná legrace. O to větší zábavou byly pak závody v běhu na sněžnicích. Výpravy postihla i sněžná slepota, takže byly odkázány poslepu činit různé úkony,

což nebyla žádná legrace. O to větší zábavou byly pak závody v běhu na sněžnicích. Výpravy postihla i sněžná slepota, takže byly odkázány poslepu činit různé úkony,

spoléhající na jednoho, který je vedl a instruoval. Expedice vedly deníky, kde každý den zaznamenávaly vědecká pozorování – třikrát denně teplotu vzduchu, počasí, náladu jednotlivých polárníků... Každý den jsme si četli úryvky z knihy, která je deníkem dvou dobytých severního pólu. Abychom zůstávali dobré mysli, odvážní a důvěřující, vyprávěli jsme si denně epizody ze života odvážného Daniela a jeho přátel.

Náš tábor byl plný napětí a následné euforie, objevovaly se i hlášky: „S váma už na tábor nikdy nepojedu!“, prožili jsme nevšední zajímavé aktivity a situace. Prošli jsme si chvílemi radosti, vzrušení, únavy i zklamání a svoje zážitky a dojmy jsme museli zpracovat a přetvářet – tímto byl tábor jedinečný, neopakovatelný a pomohl podhalit, co se v každém z nás skrývá. Víím určitě, že budeme na společně strávený čas hodně vzpomínat, a přála bych si, aby každého posunul na našich cestách životem a k Bohu.

Díky také všem obětavým, kreativním a zodpovědným dospělákům – Katce H., Romanu B., Tomášovi P., Ríšovi V., Radkovi J., Tomášovi Ch. a kuchařkám Marušce K. a Alence P., kteří všichni přispěli k tomu, že jsme si to tak užili! Podívejte se na naše fotky na webu a poznáte...

Viki V.

KLUB PATHFINDER, LÉTO A TÁBORŮ

Jako každý rok se i letos mnoho pathfinderů vypravilo do přírody, aby společně prožili několik táborových dní. Tábory neodmyslitelně patří k létu, prázdninám a životu pathfindera. Letos se na území Čech a Moravy uskutečnilo 25 táborů. Kolik dětí tábořilo, se dozvíme až po konečném letním sčítání. Zatím se musíme spokojit s výsledky z minulého roku: 22 táborů a 647 dětí.

...a ještě pár čísel...

V České republice je registrovaných 77 oddílů a mezi pathfindery se hlásí 1 679 nejen mladých lidí.

JADV

PANE JEŽÍŠI,
DĚKUJEME TI, ŽE PŘI NÁS STOJÍŠ,
VEDEŠ NÁS A DÁVÁŠ NÁM MOUDROST.
DĚKUJEME TAKÉ ZA TVOJI OCHRANU
ZVLÁŠTĚ NA LETNÍCH TÁBORECH. AMEN

Podrobnosti o Klubu Pathfinder a o akcích najdete na internetových stránkách:

www.pathfinder.cz • www.pathfinder.sk
www.bezvacity.cz

REDAKCE: Jana Dvořáčková, Štolcova 64, 618 00 Brno • E-MAIL: advent@pathfinder.cz